

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 994/2024
04.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Ђорђа Гачевића, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К бр.583/22 од 09.11.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.184/24 од 08.04.2024. године, у седници већа одржаној дана 04. септембра 2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ђорђа Гачевића, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К бр.583/22 од 09.11.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.184/24 од 08.04.2024. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу ОДБАЦУЈЕ.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К бр.583/22 од 09.11.2023. окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и четири месеца, у стицају са кривичним делом неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, након чега је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и шест месеци.

Истом пресудом, на основу члана 87. КЗ у вези члана 246а став 5. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, и то 62,20 грама опојне дроге канабис и 0,32 грама опојне дроге амфетамин. На основу члана 264. став 4. ЗКП, окривљени је ослобођен дужности плаћања трошкова кривичног поступка и паушала и одређено да ови трошкови падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.184/24 од 08.04.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Ђорђа Гачевића, а пресуда Другог основног суда у Београду К бр.583/22 од 09.11.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Ђорђе Гачевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, те повреде одредаба члана 32. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, или укинути побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање, уз истовремени захтев да се на основу члана 488. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одлаже, односно прекида.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док у осталом делу нема законом прописан садржај.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи са су нижестепене пресуде засноване на незаконитом доказу – записнику о претресању стана и других просторија МУП РС – ДП – ПУ за Град Београд – ПС Чукарица од 15.09.2021. године, обзиром да је претрес извршен на основу неуредног налога, који није садржао прецизно одређен предмет претреса, супротно одредбама члана 155. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 158. став 1. ЗКП.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оцењује неоснованим, обзиром да је на исту повреду и са истоветним образложењем одбрана окривљеног указивала у жалби изјављеној против првостепене пресуде, па како је Апелациони суд у Београду, као другостепени, ове жалбене наводе оценио неоснованим, и о томе на страни 3 став 3 и 4 образложења своје одлуке изнео довољне и јасне разлоге због чега налази да је наведени записник сачињен у свему у складу са одредбом члана 155. ЗКП, те да је претресање извршено у складу са одредбама члана 157. ЗКП, које разлоге и овај суд у свему прихвата као правилне, то у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на ове разлоге и упућује.

Из наведених разлога, поднети захтев одбијен је као неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У осталом делу, исти захтев одбачен је јер нема законом прописан садржај.

Наиме, одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) Законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

У уводу захтева, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца, међутим у образложењу захтева не наводи у чему се ова повреда конкретно састоји, па како Врховни суд правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу испитује само у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, сходно одредби члана 489. став 1. ЗКП, и није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно састоји истакнута повреда закона на коју се захтевом само указује, то је захтев у овом делу одбачен јер нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Надаље, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева истиче и повреду права окривљеног на правично суђење из члана 32. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, међутим како се према одредби члана 484. ЗКП уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слобода окривљеног или другог учесника у поступку, коју одлуку подносилац захтева у конкретном случају није доставио, то је Врховни суд нашао да и у овом делу поднети захтев нема законом прописан садржај.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен јер нема законом прописан садржај, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић